

Η «Εκκλησία» του Ζωντανού Λόγου. Η Πορεία

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Η «Εκκλησία του Ζωντανού Λόγου. Η Πορεία» είναι μια αιρετική κίνηση που προήλθε από τον χώρο του Πεντηκοστιανισμού μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, το 1954, πλην όμως έχει τη θλιβερή ιδιότητα, ότι εκτός από τις Πεντηκοστιανικές κακοδοξίες ο ιδρυτής της ο John Robert Stevens (1918-1983) ενσωμάτωσε και νεοεποχίτικες δοξασίες.

Αρχικά ο John Robert Stevens είχε συσχετισθεί με τον χώρο της Πεντηκοστιανικής κίνησης της «Διεθνούς Εκκλησίας του Τετραγωνικού Ευαγγελίου» και είχε υπάρξει πάστοράς της. Στη συνέχεια, λόγω παρεκκλινόντων δογματικών πεποιθήσεων εγκατέλειψε τη «Διεθνή Εκκλησία του Τετραγωνικού Ευαγγελίου» και αναγνωρίσθηκε για λίγο και έγινε αποδεκτός από μία άλλη μεγάλη διεθνή πεντηκοστιανική κίνηση, τη «Σύναξη του Θεού», από την οποία του ζητήθηκε να αποχωρήσει το 1951.

Το 1954 ίδρυσε τη δική του αιρετική κίνηση με την ονομασία «Η Εκκλησία του Ζωντανού Λόγου» ενώ στην ιστορική της εξέλιξη την ονόμασε επίσης και ως

«Πορεία». Η ίδρυση της οργάνωσής του σχετίζεται με ένα όραμα που είδε και με αφορμή αυτό το γεγονός ο J. R. Stevens συνέκρινε τον εαυτό του με το όραμα μεταστροφής του απ. Παύλου στον δρόμο προς τη Δαμασκό.

Για τη διάδοση των ιδεών του χρησιμοποίησε όχι μόνο το κήρυγμα, αλλά και τη χρήση τηλεοπτικών ταινιών, συνέστησε εμπορικές επιχειρήσεις για τη χρηματοδότησή της. Καταγγέλθηκε ότι χρησιμοποιούσε την εθελοντική εργασία των οπαδών του για την παραγωγή των διαφόρων προϊόντων.

Πρώην μέλη της κίνησης κατηγορούσαν, επίσης, τον ιδρυτή για τη χρήση του υπνωτισμού στις μεθόδους του. Όταν πέθανε το 1983 οι οπαδοί του τοποθέτησαν το σώμα του σε ένα δωμάτιο και περίμεναν την ανάστασή του εντός ενός εικοσιτετραώρου καθώς είχαν πεισθεί γι' αυτό.

Οι αιρετικές δοξασίες της κίνησης αποτυπώνονταν σε ένα δικό του Σύμβολο Πίστεως, το οποίο είχε συντάξει ο J. R. Stevens και συμπεριλάμβανε ορισμένες κλασικές δογματικές αλήθειες σε συνδυασμό με πλάνες που ως διδασκαλίες είχε καθιερώσει ο Stevens. Αξίζει να σημειώσουμε ότι για την αίρεση, σε αντίθεση με άλλες αιρετικές κινήσεις του προτεσταντικού χώρου, η Θεία Αποκάλυψη δεν έχει κλείσει, αλλά συνεχίζει να είναι ανοικτή και επιδεκτική προσθηκών.

Βασικό στοιχείο των πλανών του Stevens είναι υιοθέτηση της νεοεποχίτικης δοξασίας

«Εν τό Πάν», την οποία την προσάρμοσε υποστηρίζοντας ότι ο καθένας μπορεί να επιτρέψει στον εαυτό του να καταστεί «Θεός», κομμάτι της παγκόσμιας θεότητας,

και να χαθεί μέσα σε αυτήν.

Μεταξύ των παράδοξων και παράλογων πρακτικών της αίρεσης δεν ήταν μόνο οι δυνατές ακατανόητες κραυγές και οι εκστατικές ομιλίες που ονομάζονταν γλωσσολαλία, αλλά και το γεγονός, ότι οι οπαδοί του χτυπούσαν ο ένας τον άλλο στην κορυφή του κεφαλιού, για να ανοίξουν μία νοητή τρύπα, για να εισέλθει το Άγιο Πνεύμα!!!

Τα μέλη τους επίσης προτρέπονταν να μη εμπιστεύονται τη λογική τους, γιατί αυτό είναι προϋπόθεση, για να εισέλθει το Άγιο Πνεύμα να τους γεμίσει αποκαλύψεις και οράματα. Ο J. R. Stevens απαιτούσε, λόγω της υψίστης αποστολικής εξουσίας που υποστήριζε ότι κατείχε και οι οπαδοί του είχαν αποδεχθεί, τα οράματα και οι αποκαλύψεις από το Άγιο Πνεύμα, να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις αρχές και τα πιστεύω της κίνησης.

Μετά το θάνατό του (1983) τον διαδέχθηκε η γυναίκα του στην ηγεσία της κίνησης, αφού παντρεύτηκε ξανά, η οποία μαζί με τον νέο σύζυγό της, μέλος της οργάνωσης, προσέθεσε μία νέα ονομασία, την «Apostolic Fathering Ministries».

<https://bit.ly/3nEjahw>